

סדר יום
نظام يومي
Daily Order

ליאור תמים
ليئور تميم
Lior Tamim

ליהי ניידיץ
ليهي نايديتس
Lihí Nidiz

מאיה אטון
مايا أطون
Maya Attoun

שני מושגים שונים בתכלית – העתק/רפליקה (copy) ורוח רפאים (ghost) – מניעים את הנרטיב החזותי של התערוכה "סדר יום" ומשתקפים בכל אחת מן העבודות המרכיבות אותו. ההעתק קשור בחומה, ואילו הרפאים קשורים ברוח, ובכל זאת שניהם תלויים ונשענים על מקור. קיומם הטראנספורמטיבי נובע תמיד מדבר-מה אחר שקדם להם (חי או דומם). ההעתק, כמו גם רוח הרפאים, חולקים את ההיתכנות ההיפותטית של האין-סופיות – בין אם זו מגולמת בהשתכפלות תמידית (של ההעתק) ובין אם היא שבה בהתגלמויות חוזרות ונשנות (של רוח הרפאים).

התערוכה "סדר יום" היא מיצב תלוי-חלל משותף של האמנים ליהי ניידיץ וליאור תמים, עליו הם עמלים קרוב לשנה. האמנים הפכו את הגלריה, הממוקמת בדרום העיר בין מוסכים, חניונים ומועדונים, למרחב סיפי לכוד בלימבו. במתח שבין עבר, הווה ועתיד, רוחשים בערבוביה הקונקרטי והמטאפיזי, החי והמת, ומוחלטות הדברים מוטלת בספק.

מחזית הגלריה ניבט צידו האחורי של המיצב כסט קולנועי. בעבודה המשותפת של תמים וניידיץ, רצועה (2023), נראות שתי נורות מהבהבות בקצב משתנה על פני קיר הגבס, מתקשרות ביניהן, ובאותו זמן מאותתות בניסיון ליצור קשר עם העוברים והשבים. הבהוב הנורות תוכנת להציג באופן רנדומלי את תאריכי הלידה של שלושת האמנים והאוצרת. בחלל הגלריה, כמו בפילם-נואר אפוף מסתורין מבליחים מתוך החושך אובייקטים פיזוליים, דימויים בתנועה, בסאונד ובריטום, שהולכים ומצטברים כראיות פורנזיות מפלילות בזירת אירוע שטרם פוענח.

בין העבודות, כאיבר חיוני נוסף, נוכח רישום של האמנית מאיה אטון, שהלכה לעולמה בקיץ 2022. פעולת האירוח שנוקטים תמים וניידיץ היא מהלך אינהרנטי, הכורך יחד את עיסוקם בפוטנציאל הפנטסטמי של יצירת האמנות ובאפשרות של התבוננות בכל דבר באשר הוא באופן רב-פנים ומרובד, וכן את התעניינותה של אטון בסוגיות האירוח והרוח שנכחה ברבות מעבודותיה.

העבודות, המושתתות על דימויים של מוצרי צריכה ואיברי גוף, מתגלות כהעתקים משובשים שתכליתם אינה ברורה. בעודן מופקעות מהגנריות היום-יומית הן קוראות תיגר על מהותו של המושג "סדר יום", סודקות את תחושת הביטחון המיוחסות לו ומטשטשות את הפער בין המוכר והיציב לבין הבלתי ידוע.

הגיבור במיצב הווידיאו הרב-ערוצי של ליאור תמים (נ. 1982, כפר סבא), שלוש (2023), הוא דימוי ממוחשב של רנו אקספרס מודל 91, הנע הלך ושוב על פני קירות הגלריה. הרכב נוסע, עוצר, מאיץ וכולם ושוב נוסע. תנועתו המקוטעת והבלתי צפויה מקיפה את המבקרים כבמפוע פעלולים חי, רווי אימה. חריקות, בלימות, צפירות וטרטורי מנוע מתפשטים בחלל, מפלחים את דממת הריק. תנועת הרנו, בתוך לופ נצחי, מאתגרת את תחושת הזמן והמקום של האירוע ושל הצופים בו. תמים מעלה באוב את זיכרון הרכב הפרטי ששימש לו קורת גג כשהיה חסר בית בעת לימודיו. הגרסה הדיגיטלית לוכדת את זיכרון העבר ומשיבה לתמים את הרנו, כמו באקט של תביעת בעלות מחדש. אלא שמעשה "התקשור" יוצא מכלל שליטה כאשר הרכב כמו תובע את עצמאותו ומתנהל במרחב הבנוי כמכונה שקמה על יוצרה.

ליהי ניידיץ (נ. 1990, תל אביב) מציגה את מים כבדים (2023), שלושה פסלים בגודל 1:1 של בר מים וזוג רגלי אישה בנעלי עקב. פעולתה הפיסולית מבוססת על העתקה ושכפול ידני (יציקות גבס) או מכני (הדפסה בתלת-ממד), שבאמצעותם היא מנתקת את האובייקטים מפס הייצור של תרבות הצריכה. במקום זאת היא יוצרת ייצוגים סינגולריים רדוקטיביים, הקוראים תיגר על המקור ועל תרבות השפע שמייצרת אותם. בהיותן מופקעות ממקומן בסדר המוכר, העבודות מתקיימות כקליפות ריקות, כשרידים, והן מנכיחות דווקא את ההיעדר ואת החסר ומצביעות על מה ועל מי שאינם. כהבזקים של פריים קולנועי משובש (גליץ'), בתנועות מכניות מונוטוניות ורפטטיביות, פסל זוג רגלי אישה בנעלי עקב ניעור לחיים, וכך המתח מועצם עוד יותר. תחושות עמומות של דריכות, חוסר שקט וריקות מלוות את הדרמה המתהווה.

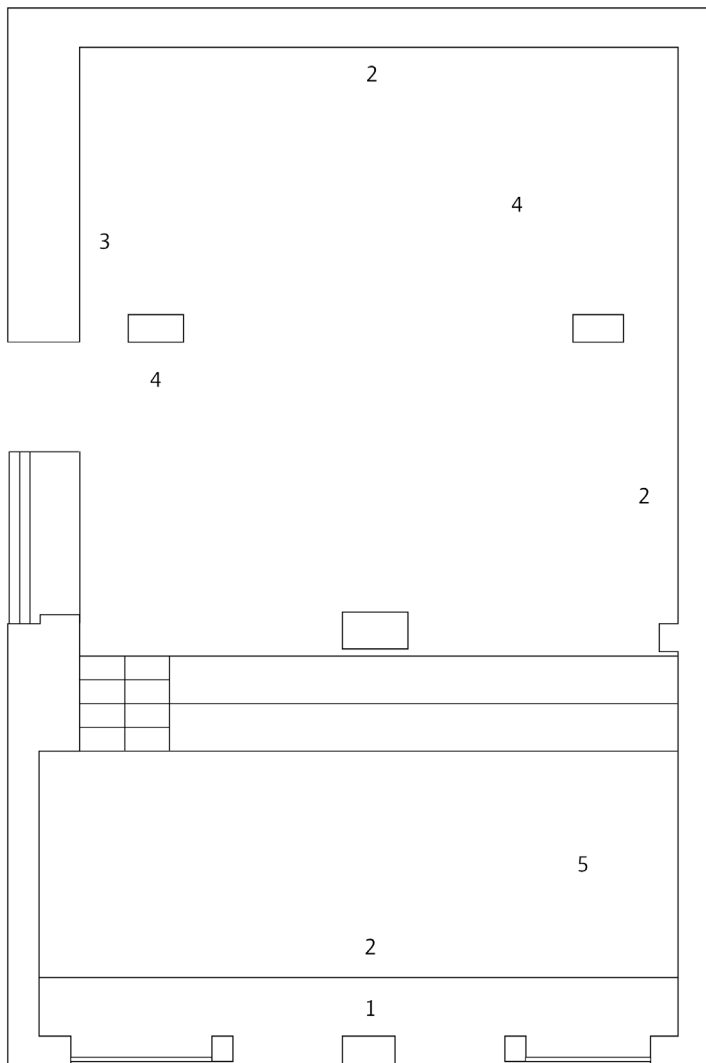
העבודה ללא כותרת של מאיה אטון (1974-2022, ירושלים) (מתוך 2018, יומן שנתי-שבועי וספר אמנית שראה אור ב-2018 לכבוד חגיגת מאתיים השנה ל"פרנקנשטיין", ספרה פורץ הדרך של מרי שלי) הוא רישום גרפיט של זוג פיות פעורים הנראים במבט-על כצילום רנטגן.

לסת בתוך לסת, פה קטן בתוך פה גדול. שיני בשר גדולות מקיפות שיני חלב קטנות בשני מעגלי שיניים, המתגלים כדיוקן אינטימי ומצמרר של יחסי א-י.ל.ד. הרישום ההיפר-ריאליסטי של אטון נוכח כממצא מדעי שיש לבחון ולנתח – עוד ראייה פורנזית באנסמבל הפלסטי-תיאטרלי של ניידיץ ותמים, שבו אטון היא נוכחת-נעדרת.

שלושת האמנים הם בוגרי התכנית ללימודי תואר שני באמנויות בבצלאל אקמיה לאמנות ועיצוב ירושלים.

אוצרת: סאלי הפטל נוה

1. ליהי ניידיץ | ליאור תמים, רצועה, 2023
נורות ליבון, חשמל, תכנות, מידות משתנות

2. ליאור תמים, שלום, 2023
מיצב וידאו, 30 דקות (לופ)

3. מאיה אטון, ללא כותרת, 2018
רישום גרפיט על נייר, 44*52 ס"מ

4. ליהי ניידיץ, מים כבדים (ברי מים), 2023
יציקת גבס, מידות משתנות

5. ליהי ניידיץ, מים כבדים (רגלי אישה), 2023
הדפסת תלת-מימד, מידות משתנות